

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PART KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán küldve: Egy évre 10 ft. — kr. 1/2 évre 5 ft. 50 kr. Fél évre 5 ft. —. Éves szám 10 ft.

Hirdetési díj: Ötásbós petisóért 6 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízben hirdetések, akkor az arányosabb ártól.

Árszámok: Budapest: 3-4 óra. Debreczen: 3-4 óra. A postától 3 és 4 óra. A postától 3 és 4 óra.

A milliók. A szegény ember, meg a lelkiismeretes hazafi nem tudja elgondolni, hogy mikép lehet oly könnyedén ideoda dobálni azt a milliót — meg milliót forintot, mely az országos költségvetésben szerepel.

Ugy gondolja, hogy azok az urak odafent — kikre a nemzet vagyona, életbiztonsága és jóléte van bízva — vagy nem tudják, mit cselekesznek, vagy nem eléggé lelkiismeretesek az ország vagyonának kezelésében.

Ha tudják, hogy mit cselekesznek, akkor valóságos pazarlók. Ha pedig nem tudják, nem valóik ama polczra, a hol ülnek.

Vagy talán azt hiszik a kormányfő, hogy sokat kell vetni, egy több terem a jól megszántott földön? De elefedik, hogy a sok mag, ha nagyon sürin kel ki, elnyomja egymást, és meghusztja a sikert?

És azt sem tudják, hogy a jól elvetett maggal elhalmozott földet jól be kell boronálni; különben az éhes varjú kiszedegetik a magot, s nem lesz minek kikelni?

Meglehet, mindezt nem tudják. De ha tudják is, azt meg épen nem veszik lelkükre, hogy azok a könnyen dobált milliók ezermegzer család keserves keresményéből gyűltek össze, — melynek elfecsérlésével a nemzet vagyonsága és munkaeje rongáltak meg, annyira, hogy a jólét angyala kénytelen lesz elszállani a hazai földről!

Mindegy, akárhogy van a dolog! Az eredmény — fájdalom! — ugyanaz. Vész, pusztul a nemzeti vagyon, s a szellemi élet is hanyatlak vele!

S nemcsak az előrehaladásban nem lehet fokoztatóság, sőt az alásülvés lassan-lassan óriási mérvet ölt! Mára vész ez, ha idejében — pedig már bizony nagyon is itt volna ideje! — ki nem bontakozunk e vészhozó rendszerből!

Mig a nemzet vagyonának kezelői kormányzatának vezetői lelkiismeretesen gondóira nem veszik, hogy az a sok millió, mely rájuk bízott, nem oly lapdjáérté eszköze, melyeket gyermekei módra ide-oda lehet dobálni könnyelműen;

Mig olyan egyének nem kerülnek kormányra, kik nemcsak hitbizományi vagyonnak tartják a nemzet vagyonát, mit nem szabad könnyelműen, vagy ünérdekük kielégítésére felhasználni, — hanem a kik képesek is feltogni és gyakorlatba venni az okserűi és lelkiismeretes gazdálkodás szabályait;

Mig a nemzeti önértet és a hazafiai lelkesedés meg nem óvja őket azon hazaelles büntől, hogy idegen érdekek szolgálatában érvényesítsék a nemzetül nyert kormányhatalmat;

Mig csupán pártérdek, és nem az egész nemzet jólétének szempontja vezérli az államférfiakat; Mig a bürokratikuss hivatalkok szervezése és a hivatalnok légiók nyakrafőre szaporítása — csupán a kegyelvek kedvezményezésével s a tisztán társadalmi érdekek és nemzetgazdászati kö-

vetelmények elhanyagolásával — lesz a kormányzati tudomány fölve; Mig az erély a felügyeletben, a bátorság a bűnös eljárások üldözésében nem váltják fel a pártérdekekből érvényesített szembehunyás gyáva politikáját;

Mig a hazafiai és erkölcsi jellem nem verend gyökereket a közélet viszonyai közt; Mig a kormányférfiak lángesze egy fejjel magasabbra nem látand a közpertszerűség felett;

S mig egy vihar, egy erős rázkódás — mely a honfák lelkesedésétől veszt táperőt — el nem sepi a másod-és harmadrendű állángzeszeket; kik kórtáknak a kormányzat dícső, de nehéz küldetése és hivatása által előírt feladványokkal;

Mig csupán személyi kegy lesz az államférfiak avatás egyedüli forrása; Mig bábok, alázatos szolgák jutnak be a nemzet hatalma irányzására hivatal nagy szellemek oltári szentélyébe; Mig metsző guny méltán követi az államférfiai képességgel jogtalanul dicsekvőket;

Mig a közvélemény erős lehet-e egy csapódásra le nem üti a hivatalnokokat a nemzeti méltóság magas polczáról, hová jogtalanul feltalalkodtak; Oh, addig áldozhatsz, édes nemzetem, milliókat és milliókat!...

Sziklára hullatok a jó magot, mely darva szirtre vetve nem csirázhatik s nem kaphat kellő fényt, meleget és jó-tékony esőt, hogy kikelhessen!

Királyunk a maga és királynőnk nevében a pupadepnépoknyák segélyezésére 1000 ftot adott magán pénztárából.

Györmegyhében a kisorolt tör. hatósági bizottsági tagok helyett történt választásoknál az ellenék győzött. 20 ellenzéki választott meg 20 kisorolt jobboldali helyett. Itt a szám nagyon ékesen beszél.

A görögkel román érsek és metropolita ügyében a királynál tudt küldöttségnek ő felsége következőleg válaszolt: A metropolita választásra vonatkozólag az ország és a görög-keleti román egyház érdekeikre való tekintettel magyar miniszterium meghallgatása után legközelebb közölni fogom a kongresszus elhatározását. Egyébiránt jobbjágyi hódolatuk nyilvánítását legkegyelmelesen fogadom, és remélem, miszerint az egyházi kongresszus összes tagjai köteleességüknek fogják ismerni törekveiket az egyház javára, az annyira kivánatos egyetértés fenntartására és megszilárdítására irányozni.

A kormány Brassóba 6 osztályú fú, s 6 osztályú leányiskolát állít. E terv bizonyára az egész nemzet helyeslésével találkozik.

A szász egyetem 19-iki ülésén helyben hagyatott az elnök azon magyarázó indoklása, hogy az egyetem nem hatóság. Ez ülésen több apró, de nagy részben magán érdekű ügy tárgyalatott.

Bittó kormányelnök Bécsbe utazott. Ujra rothad valami Dániában? Nagyszombathól távirják, hogy a legfelsőbb elhatározás meghallgatására a legkö-

zelebbi kongressusi ülés szombatra van összehívva.

Szerbia. A szerb skupstinát tegnapelőtt trónbeszéddel nyitotta meg a fejedelem. — A beszéd folyamában fölemlíti Konstantinápolyban ünnepelesen fogadtatását; az oláhországi fejedelemelek Szerbia iránti barátságos érületét; végre a nagyhatalmasságok uralkodóival és azok államférfiaival való találkozását. A skupstinának megígérte, hogy sok javaslat fog előterjesztetni, végre felszólítja a felelő tanácskozásra, vajon nem volna-e jó és hasznos az alkalmnyi szervezetét szabadalelvű irányban megváltoztatni. A trónbeszéd igen nagy lelkesedéssel fogadtatott.

Olaszország. Messinai távirat szerint a kalabriai partokon egy olasz hajó mindenestül elcsúszott, egy amerikai hajóról pedig csupán a kapitány és két matróz menekülhetett, a többi elvesztett; a „Saída” nevű osztrák hajó pedig zátonyra vergődött, és egy ember áldozatul esett.

Kossuth Lajosról*) Kossuth Lajos magánéletéből Szemere Miklós veterán költőnk, ki csak a napokban tért vissza ifjúkori s huszonhat éves nem látott barátja látogatásából, sok és igen érdekes részletek beszél el, melyek a „Vasárnapi Ujság”ban közöltetnek. Kossuth jelenleg Turin mellett, Barraccone di Colegno-nak egyik mezsei nyaralójában lakik, mely Colegno helységhez mintegy negyed órai, Turinhoz pedig vasuton húsz percznyi távolságra esik. A nyaralót Kossuth csak nemrég vette nyolczezer forintért. Az egész telek mintegy két-három köblőre terjed, s hosszadalt négyzetet képez. — Mindjárt a kapubejárásnál áll egy kis emeletes lak, — melyben Iászs Dániel, Kossuth e régi társa s zámkivetésének hű megosztója lakik; mig a Kossuth háza beljebb van, a telek hátulsó részében, a gyümölcsösnél. Az apró tornyocskák, melyek kiváló az épület koronáján, tulajdonképen pedig a másodemeletet képezik, olyan kisüst adnak neki, mint egy kis palotának. E tornyocskák egyikében szokott Kossuth a csillagok járására figyelni, s a világrend égi titkaiban elmerülni. Szemere Miklós e házat egy derültebb ösz reggelen emlékül lerajzolta. — „Mit csinál?” — kérde Kossuth Szemerét, — midőn épen a képen dolgozott. — „Látod! — felel Szemere — emléket akarok hazavinni.” — „Nem borítom, ne tedd azt, — volt a válasz. — Így is halommal kapom a leveleket, melyekben egyik-másik hazánkba segélyért folyamodik hozzám, vagy arra kér, hogy tértem meg neki a kárt, a mit a forradalmi papírpenz által vesztett. Azt hiszik, gazdag ember vagyok. Hát még ha e házat, mely elég csinos, meglátják?” Kossuth nemrég egy nagy nőtől, kinek nevet csak közelebb tudta meg, gyönyörű öblökkel díszített, horgolt takarót kapott. — A grenedő ajándékot a következő sorokkal köszönte meg: „A pompás takarót — írja — hervedahtalan ibolyával nagy becsben tartom. — Rajta fog kezem nyugodni, mikor meghalok; ha ágyamban halok meg. Örvendek, hogy végre szabad leírom e szót: köszönöm, melytől szigorúan tiltott eddig a becses adományt kísérő jegyzék. Legyen szivesen fogadja szives köszönetem s a régmúlt nagy idők kis emléke, melyet hozzá csatolok. — Barraccone, oct. 28. 1874. A névjegy másik oldalán egyszerűen e név áll: Kossuth.

Aldiföldi iparlap czimen a szegedi iparos ifjuság képző-és segélyező-egyletének tagjai lapot akarnak kiadni, mely havonként 3-szor jelenne meg. Mi feleslegesnek véljük ezt Szegeden. Jobb volna, ha az „Uj lap” eről mind anyagilag, mind szellemileg az ügyesen szerkesztett „Szegedi közlöny” mellé sorakoznának, s eme jó erővel nevezett lap erősbítésére működnek.

Tegnap számunkból tért hiány miatt kimaradt.

A hajtvadászatról. Haláp, novemb. 21. Több éve már, hogy határukon a farkasok nem pusztítottak oly nagy mérvben, mint most; ezt az erődségeket lábajszóval gázdák tapasztalhatják leginkább, a kiknél ezen hivataln vendégek naponta meglehetősen drága pecenyén éléskövek, bizony a havi kontó némely gazdánál már ezer forintnál is többre megy?!

Folyó hó 21-én szombaton tartott ezen veszélyes állatok ellen hajtvadászat. A fenti napon reggel 8 órakor a halápi csárdánál 54 vadász és 84 hajtvó gyűlt össze. A hajtvadászat megkezdése előtt, mely 1/9 órára volt kitűzve, Békassy László alelnökünk felolvasta a vadásztársaság előtt az új vadászati rendszabályzat 12. §-át, ezután jött az általános sorshuzás az elfoglalandó helyekre nézve, és 1/9-kor elindult a hosszú karaván az ordasok lakhelyére.

Az első hajtvás kisű unalmas volt, mert épen azok a vendégek nem jöttek, a melyeket oly nagyon óhajtottunk volna marasztalni; az egy kis lehanótságot szűl Nimród fiaiban. — Ezután rendeztetett körvadászat, mely a legmulatságosabb volt mind közt, a központot egy nádas rét képezte, ez igen gyanus rét volt, amennyiben a rét szélén juhok és szarvasmarhák hullamaradványai voltak észlelhetők.

A vadászok már meglehetősen összehuzódott a legnagyobb csendben, midőn egyszerre nagy zaj támad, s két jó nagy farkas csamogott elő a nádasból. Helyzetük igen pikáns lett, mert abban a pillanatban a puskaporfogyasztás megkezdődött minden oldalról, körülbelül harmincz lövés dördült el, (melyek közt, hogy diszlövés nem volt, nem álltom), mig végre az egyik nöstényfarkas a dologot kissé megelégelvén, az ég felé fordulva adta ki párját.

A másik farkas szintén ezen megtiszteltetésben részesült, dacára, hogy harczképtelenség tétetett, még annyi ereje volt, hogy magát a sürü rekettye közé bevonhassa, ahol azután teljes lehetetlen volt több vele barátságot kötni.

Általános érdekeltséget szűl és bámulatra ragadt mindenkit, a csatálat maradt első farkas hullája, valóban ritka nagy példány volt, suly szerinte a 90 fontot meghaladta.

A második hajtvásban ismét egy, még nagyobb példányu himfarkas etjett el, ez egyszerre három vadász, szepterint Hanke Emil, Spigel Gusztáv és Simonfy Kálmán hat lövésrel terítették le, és csak a hatodik lövés volt reá halált.

Ugyanekek egy másik farkas a hajtvák közt visszamentek. Ezenkívül volt még egy kör és egy hajtvadászat, az összes látszólagos eredmény a két farkason kívül, a tegnapi számban már közölve volt.

A vadászat tartott egész d. u. 3 óráig, az ebéd 4 órakor kezdődött, mely nem kis étvágyfag fogadtatott, és lett általános jó kedv. Szent Hubertus az erdő ódon hoteljébe Balázs Kálmán jeles zenekarával is oda ründelte részünkre, a mi nek az lett a következzése, hogy sokan szkezeiket irtesen hazaküldték, és a farkasort megertant el nem mulasztották, eközben a kitűnő tapintatossággal rendezett hajtvadászat vezetőitől és az egész vadásztársulatért több pohárbor irtített.

A majdnem 30 tagból álló társaság 9 órakor Szatmár felől érkezvő vonatall hazaidult. P. A.

Sennefelder Alajosnak — a könyvmda feltalálójának Münchenben szobrot akarnak állítani. Magyarországon e czéla a gyűjtésekkel Pözner Károly Lajos van megbízva.

Vidéki élet. H. Bőszörmény nov 22. Mint mindenütt, ugy nálunk is gyakori beszűdtárgyat képez Zubovics honvédfőhadnagy lovagási bravourja. Ehez kicsinyben némileg hasonló bravour végrehajtására vállalkozott városunkban két volt 48-iki honvédbaka

felé indult. Az öreg halász házának szomszéd-ságában, hol gyermekkorában nagyon szeretett játszani, lelt. Gondolatall végig futott gyermek-éveinek boldog s gondnélküli szakaszain; majd azon idősök felett merengett, mióta költegeségeit és cselekedeteit öntudatosan teljesíté. Szívére tette piciny kezét, és a legben-sőbb érzelemül áthatottan susogva kérdező magától, vajon megérdemlé-e a nagybátyia által íránta tanusított rendkívüli sziguru eljárást? A nap oly barátságosan süttött reá, mintha kérdésére tagadó választ akart volna mondani.

Anna benső önelégültséggel elmosolyodott, összetette kezét, és rövid burgó ima után fölállott. — Hová, hová ily korán szép leányka? — hangzott egyszerre háta mögött vidám már készen találta, hogy az általa annyira szeretett lakot elhagyja. A különben vidám leányka az elmult éjen át igen sokat sírt; azonban midőn a nap első sugarait meglátta, úgy tetszett, mintha sorsában némileg már beletörődött volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna.

— Ha Elías olyan vidám, ugy irántam semmi részvételt nem viseltek, pedig tudnia kellene, hogy vacsorához bizonyosan azért nem mentem le, mert dolgaim nem egy vannak, mint lenniük kellene. Szegény Anna azt gondolta, hogy mindenki által el van hagyatva. Reggel lett, és még azon nap estig tartott a jölni kellett nyilatkozatát. Az egész éjel homályban rendezésével töltötte. A fölkelő nap már készen találta, hogy az általa annyira szeretett lakot elhagyja. A különben vidám leányka az elmult éjen át igen sokat sírt; azonban midőn a nap első sugarait meglátta, úgy tetszett, mintha sorsában némileg már beletörődött volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna.

— A szerencse önzővé tesz bennünket, és én ma nagyon önző vagyok. Bocsság meg nekem! — Azzal megcsókolta Anna könyvtel szeméit, és megígérte, hogy másnap nagybátyiájával beszéljen, amikor bizonyosan minden jóra fog fordulni.

— Megfogod látni, hogy ő holnap merő jószág lesz. Ma este hozzám különösen nagyon jó volt, és azt mondá, hogy kérlek tőle amit akarok, s azonnal teljesíteni fogja. Nem is képeled, mennyire dicsérte gondolkodásom-domat és önzetlenségemet. Búszke vagyok ezen dicséretre, különösen mivel azt Elías is mosolygással helyeselte.

Testvérének vidám s önelégült csevegését Anna csendesen hallgatta, és így gondolkozott: — Ha Elías olyan vidám, ugy irántam semmi részvételt nem viseltek, pedig tudnia kellene, hogy vacsorához bizonyosan azért nem mentem le, mert dolgaim nem egy vannak, mint lenniük kellene. Szegény Anna azt gondolta, hogy mindenki által el van hagyatva. Reggel lett, és még azon nap estig tartott a jölni kellett nyilatkozatát. Az egész éjel homályban rendezésével töltötte. A fölkelő nap már készen találta, hogy az általa annyira szeretett lakot elhagyja. A különben vidám leányka az elmult éjen át igen sokat sírt; azonban midőn a nap első sugarait meglátta, úgy tetszett, mintha sorsában némileg már beletörődött volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna. Majd fölállott, és egy nagyot sórdított volna.

karapignác és Nagy Sándor, a kik az 50-ik évhez közelebb vannak, mint a 40-hez. Az eset egyébiránt következő: nevezett két volt honvédbaka fogadott 100 a. 4 fiban, s ősi szokás szerint mindkettő kezét s adott Sövégy Gábor szintén 48-iki honvédszínre arra, hogy 6k ketten 3 huszonégy, vagyis 72 óra alatt Bőszörményből gyalog felmennek Budapestre a jövő 1875-ik év valamely, általok meghatározandó napján; Sövégy Gábor pedig mint kit a fogadás 200 fig érkelek, ellenőrzés végett lóhaton fogja őket kísérsni.

Ha sikeresen végrehajtsák, nagyon szép lesz. r. l.

Nő mint konsul. Harris asszony — ki Amerikában a legközelebbi nagy háboru alatt 52 csatában vett részt, az egyesült amerikai államok részéről velencei konzulnő neveztetett ki.

A vidéki pénzintézetek kongresszusa. — A tegnapi számbunkban ide vonatkozólag közöltük kivül, — megjegyezvén, hogy a debreczeni pénzintézetek mind képviselve voltak, — ide igtatjuk kivonatlag Lichtensztejn József s miskolci hitelbank igazgatójának igen fontos és Telesky emillett módosításával el is fogadott indítványát.

Jövére nézve a törvényhozás elé terjesztett törvényjavaslak értelmében az adósszegnek eddig személykereseti adó czímen fizetett 4%-ja megszüntetés mellett a következő adók és illetékek terhelnek a pénzintézeteket: 1) A nyilvános számlájásra kötelezett vállalatok adója iránti törvényjavaslak szerint fizetendő lesz: 10% a részvényeseknél kifizetett osztalék után, továbbá a törv. jav. 4. §-a szerint: a) 10% az alapítási és szervezési kiadások után; b) 10% a vállalat után fizetett üzleti adó és községi pótdékolt; c) 10% a befektetésekre, beszerzésekre fordított, az üzlet kiterjesztésére, az üzleti tőke gyarapítására szolgáló kiadásokért; nemkülömben tartalékalapba helyezendő összeg után; d) 10% a jótékony czélokra tett adományok után; e) 10% az igazgatósági tagoknak a jelenléti jegyekért járó összegek és osztalékok után.

Ezen a—e) alatti tételék a törvényjavaslak szerint az igazgatási és üzleti költségekhez nem számítatnak, illetőleg a nyers jövedelemből le nem vonatnak, tehát az általános 10% jövedelmi adó ellen kiadások után fizetendő. 2) A belyeg, illetékek és díjak tárgyában készült törvényjavaslak szerint az egyes intézetek által fizetendő lenne: 3% a folyó számlára vagy betéti könyvecskére általvetl idegen tőkek összes kamata után, belyegilleték czímen. (18. §.)

3) A tőke és járadékadóra vonatkozó törvényjavaslak szerint fizetendő: 10% a betételek kamatjért általában (4. §.), mely kamatjövdelem ha önkint be nem váltatik, akkor e nélkül hivatalból lesz összeállítandó. (7. §.) 4) Az egyenes adókra 1875-ik évben kivetendő rendkívüli pótlékra szűlő törvényjavaslak szerint fizetendő: 5% az összes föld, ház, kereset, tőkekamat, járadék és jövedelmi adó után. (1. §.) Mindezen kivül fenmarad: a szelvényadó a II-ik fokozat szerint, a részvényátrási belyeg, a könyvek belyegzése, a váltók, kötvények, zálogjegyek és eismervények belyegzése, a betétkioszó számlakioszó költsége és a jogilletékek, végre a tisztviselők és szolgák fizetése utáni adó. Magának ezen jelentékeny sornak megdöböntő képe, így egészben bemutatva, majdnem azt bizonyítja, hogy ennyi kontribuczió mellett csokgyan kérdés a fenállhatás lehetősége. Mindamellett a dolog fontossága kívánja, hogy az egyes adónemek kisű részletesebben világitassanak meg.

Tisztajövdelem 10 százalékos adója már szokásba lévén véve, különösen, tekintettel az

kozni akartam. Te nekem igen, igen sok fájdalmat okozál, nagyon kérek, engedd itt töltendő utós órámat csendességben élveznem. Ezt mondván, anélkül, hogy Elíasra csak reá is tekintett volna, esietett; azonban bármily gyors is volt haladása, Elías mégis utó-érte. — Anna, légy szives megállni, és engem meghallgatni! Nagybátyám beszélt velem, és én azért kerestelek föl, hogy veled e tárgyról beszélhessek. — Ugyan mi mondani valód van? — kérdeze Anna — a nagybácsi akaratát te épen ugy nem teljesítheted, mint én... más egyéb közlendőd mi volna? — Megígértem a nagybácsinak, hogy téged nőül veszek. — Elías! — kiáltá ijedten Anna, majd nagy tekintet az ifjura, mintha az neki halálos fájdalom okozott volna. Mint aki a legnagyobb veszedelem elől kíván menekülni, oly sietve hagyta ott Elías.

Az ifju álva maradt, és semmi kísérletet nem tett a menekülő utófértéshez; majd leült egy közel levő deszkára, és mélyen elgondolkodott. (Folyt. következik.)

A „DEBRECZEN” tárczája.

ANNA TITKAI. — Svéd regény. — Schwarz Maria Zsófiától. MÁSODIK KÖTET. VI. FEJEZET. (Folytatás.)

Anna távozásakor egyenesen szobájába sietett, és bezárkózott. Az oszonnához hivattott, de nem ment, majd a vacsora idejét jelentették, de oda sem ment, és mikor a szobaleány fejleire ágyvetés végett jelentek, még mindig íróasztalánál ült. Liza a szobalány elbeszélte Márthának, hogy a „kicsike” szeméi egészen kistírvák; mire Mártha azon megjegyzést tevő, hogy nem csuda, mert az elnök ur által derekasan megdorgáltatott, amit ugyan nagyon is megérdemelt.

Mitől később Lisbeth szobájukba belépett, Anna még akkor is írással foglalkozott. — Miért dorgált meg a nagybácsi? — kérdeze a belépő Lisbeth, holott már az egész dologról Mártha által értesítve volt. — Azért, mert a mult éjelen nem voltam

s zínház. 3. szám. 24-én 1874.

nagybácsi. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

karoly. 3. szám. 24-én 1874.

